

La Revuo Orienta, n-ro 7a (por Julio) 1949. Ĉi tiu numero enhavas i.a. interesan artikolon de *Hannes Koivu* pri la finna epopeo *Kalevala* kaj ties enhavo kun ekzemplo de la melodioj laŭ kiuj ĉi tiuj finnaj kantoj estas kantataj.

Alia artikolo temas pri la stato de Esperanto en Japanujo. Ĝi enhavas informojn pri tri katedroj de Esperanto en du japanaj kolegioj kaj unu universitato. En almenaŭ 15 universitatoj troviĝas esperantistaj grupoj.

Krome la gazeto enhavas vortoliston 3½-paĝan en kiu troviĝas multaj aktualaj esprimoj. Mi menciu kelkajn: radiolokalizilo (komp. Sc. Rev. 1 87), raketoplano. De multaj esprimoj la signifo ne estas klara por mi, kaj mi dubas ĉu ili estas taŭge elektitaj: „voĉdono de publikaj opinioj”, „deklima produktado” (ŝajne sinonimo de „prefera produktado”), „Oficejo por *Sekreco de Dungo*”, tute enigma estas ekzemple: „bacitracino” kaj „tablojda”. Anstataŭ la vorton „Alligitaj” oni prefere uzu „Alianc(an)aj”, kaj anstataŭ „Buro” la vorton „Oficejo”. Cetere ne aprobindaj ŝajnas ankoraŭ: „ionosfero” (jonosfero), „isotopo” (izotopo), „antimonopola leĝo” (kontraŭmonopola), „malnutriĝo” (subnutriĝo, malsufiĉa nutriĝo), „devalutigo” (laŭ *Wüster*: devalvacio; en *Heroldo de Esperanto* de 16-10-1949 *Teo Jung* uzas la vorton „devaluo”, dum *M. Freneza* parolas pri „devaluacio”. En posta numero de *Heroldo* mi legis „devalorigo”), penicelino, streptmicino, mesotrono (penicilino, streptomocino, mezotrono), kaj „ŝpruca pelado” (supozeble de senhelicaj aviadiloj), por kiu lasta nocio, tamen, ne estas facile trovi taŭgan esprimon.

W. P. R.

330.18 : 332

„**Maŝinoj, Mono kaj Mondpaco**”, Socikreditano Parolas. Eldonaĵo de „The Social Credit Co-ordinating Centre”, Gordon House, Carrington Street, Nottingham, Britujo. Prezo 2 ŝil. aŭ 8 respondkuponoj. Formato 125×186 mm²; 64 paĝoj kun belaspekta kovrilo. La broŝuron verkis C. Marshall Hattersley, M.A., L.L.B., konata verkisto de kelkaj grandaj anglalingvaj socikreditaj verkoj.

En la unupaĝa antaŭparolo la aŭtoro klarigas ke, laŭ sia iniciatoro, la skota inĝeniero C. H. Douglas, Socikredito estas „filozofio kun politiko”. „Ĝi pretendas ebligi pli prosperan, pli sanan, pli taŭgan epokon, en kiu homoj ne plu estos la sklavoj sed la mastroj de siaj maŝinoj, kaj en kiu ili ne kontraŭvole servos sistemon, sed volonte utilas al siaj kunhomoj.” Dek-unu ĉapitroj kiuj kune ampleksas la paĝojn 3-52, kaj kies titoloj estas: *Detruo aŭ Distribui?* — *Ekvilibro* — *Mono* — *Plena Dungado* — *Prezaro kaj Aĉetopovo* — *Eksportado kaj Milito* — *Fundamentaj Principoj* — *Paŝoj al Saniĝo* — *La Nacia Kredito-Departemento kaj la Justa Prezo* — *La Nacia Dividendo* — *Lastaj Pensoj* — klare prezentas la socikreditan idearon. La bazaj asertoj de la Socikreditanoj estas: kolektivo havas rajton de ekzisto nur, se ĝi iel pligrandigas la feliĉon kaj

bonfarton de siaj anoj; la tasko de ekonomia sistemo estas provizi nin per varoj kaj servoj, ne regi kaj subpremi nin; la netaŭga financa sistemo malebligas al ni, ĝui la bonfarton kiun niaj fizikaj rimedoj ebligas, pro tio ke la aĉetopovo (do niaj enspezoj) kolektive ne sufiĉas por aĉeti nian kolektivon produkton; ili konkludas ke estas necese, por forigi ĉi tiun malbonon, distribui aldonan aĉetopovon inter la konsumantoj.

En la lasta paĝo de la lasta ĉapitro la aŭtoro apelacias al mi kaj al vi ekkoni nian respondecon pri la stato de aferoj, ne stari flanke, sed studi la aferojn, kaj surbaze de kono, de scio, preni starpunkton, kaj fari ion, oferi ion por disvastigi la trovitan veron.

En dupaĝa postparolo la aŭtoro klarigas kiel unu anonceto de nederlanda socikreditano-esperantisto en esperanta gazeto generis la tutan peresperantan agadon de la Socikredita Kunordiga Centro. Nun la Centro havas kontakton kun 245 esperantistoj en 25 landoj. Ĝi eldonis jam pli frue flugfolion kun la titolo: „Socikredito, Mallonga klarigo”, kaj malgrandan broŝuron: „Kio estas Socikredito?”

La nun recenzatan libreton finas pli ol 5-paĝa alfabeto indkso, kaj restas tri blankaj paĝoj por notoj.

Preso kaj papero estas bonegaj. La libreto estas zorge korektita. Estas kelkaj esprimoj kiuj povus esti plibonigataj; ekzemple sur paĝo 24a mi notis „neuzita industria kapableco” kaj „sendungateco” anstataŭ „neuzata industria kapacito(?) aŭ potenco(?)” kaj „nedungiteco”. Mi gratulas la SCCC-on kaj la aŭtoron pro ĉi tiu broŝuro, kaj esperas ke dua eldono montriĝos necesa, el kiu estos malaperintaj tiuj kelkaj etaj makuloj kiuj en ĉi tiu eldono ankoraŭ estas troveblaj. Mem konvinkita, kvankam iom hereza, socikreditano mi deziras por ĉi tiu libreto multajn inteligentajn kaj kritikajn legontojn, kaj tre rekomendas ĝin al la legantoj de *Scienca Revuo*.

W. P. R.

Kiel traduki en Esperanton la anglan esprimon „full employment”? Diskuto de ĉi tiu demando devas komenciĝi per difino de la termino. La gazetaro ja ĉiutage uzas ĉi tiun terminon, sed neniam ĝin difinas, kaj ordinare sugestas ke ĝi signifas ion alian, ol ĝi efektive signifas. La termino signifas ke ekzistas eblo de dungigo por ĉiu kiu deziras dungigon (ne por ĉiu nedungito!). La plej preciza termino do estus: „plena ebleco de dungigo”. Tiu termino tamen estas iom tro longa por regula uzado. Restas la ebloj: „plena dungigo”, „plena dungo” (laŭ la vortolisto en *La Revuo Orienta*), kaj „plena dungado” (laŭ C. M. Hattersley). Ŝajnas al mi ke ĉiuj tri estas proksimume egale bonaj. Persone mi preferas la unuan formon ĉar ĝi estas kvazaŭ mallongigaĵo de „plena ebleco de dungigo”, kaj ĉar ĝi subjektigas la homon. Volonte mi aŭdos la opinion de aliaj pri ĉi tiu demando.

W. P. R.